

Απόστολος Πιερρής

ΟΙ ΔΥΣΘΑΝΑΤΟΙ, ΟΙ ΕΘΕΛΟΔΟΥΛΟΙ - ΚΑΙ ΟΙ ΕΘΕΛΟΚΑΚΟΙ!

*Ultima Cumaei venit iam carminis aetas;
magnus ab integro saeculorum nascitur ordo.
Iam rediit et Virgo, redeunt Saturnia regna;
iam nova progenies caelo demittitur alto.*

...

... iam regnat Apollo.

...

*Adspice convexo nutantem pondere mundum
terrasque tractusque maris caelumque profundum,
adspice venture laetantur ut omnia saeclo.*

[«Έχει ήδη επέλθει η έσχατη εποχή των Σιβυλλικών χρησμών:

απ' αρχής γεννάται η μεγάλη σειρά των αιώνων.

Ήδη επανέρχεται η Παρθένος, επανέρχονται τα βασίλεια του Κρόνου:

ήδη νέα γενεά καταπέμπεται από του ψηλού ουρανού.

...

...ήδη βασιλεύει ο Απόλλων.

...

Ίδε νεύοντα υπό το θολωτό βάρος τον Κόσμο,

την γή και τις εκτάσεις της θάλασσας και τον βαθύ ουρανό,

ίδε πως τα πάντα χαίρονται για τον ερχόμενο αιώνα»].

Μεταξύ της Ελληνικής Κοινωνίας, του Κατεστημένου Καθεστώτος της χώρας και των Ευρωπαίων έχει αναπτυχθεί ένα νοσηρό και απεχθές, βορβορώδες τρίγωνο.

Η Ευρωπαϊκή φάση της ιστορίας ήδη πέρασε. Ό,τι κάνουν ή δεν κάνουν οι διάφοροι Ευρωπαίοι τώρα είναι προσπάθειες προσαρμογής ή απροσάρμοστες αντιδράσεις προς την Νέα Τάξη του Χρόνου.

Βαρειά γέννα είχε η ιστορική Ευρώπη. Μακρά η νύχτα της προετοιμασίας της. Ωδίνες αιώνων για να βασανίσουν τα γένη του ζόφου στην τεχνητότητα που λένε μέθοδο ώστε να αποδεχτούν τους κανόνες της.

Δύσγεννοι - και δύσβιοι.

Το πάθος της ανθρώπινης ύπαρξης και η θνητή οδύνη αυξάνουν εκθετικά με αυτούς. Η διαφθορά της φύσης, η αμαρτία και η ενοχή που σε συνοδεύει άμα διαλέξεις το τεχνητό, η ασίγαστη μέριμνα της ζωής και η ασήκωτη αγωνία του θανάτου, φτιάχνουν βίο αβίωτο που μόνη η εσχατολογική ελπίδα μπορεί φαντασιακά να ανακουφίσει. Η κανονιστική

τεχνητότητα δεν είναι καλή μέθοδος: το μαρτύριο για να την αποδεχτούν δεν ξεχνιέται εύκολα και δεν παραμερίζεται. Κι έπειτα σε υπαρξιακή κρίση, σαν την τωρινή που τέλειωσε ο ρόλος και πρέπει να βγούν από το προσκήνιο της ιστορίας τι άλλο να κάνουν; Να επιστρέψουν στην άγια αναμάρτητο παντελή φυσικότητα, αδύνατο. Να αλλάξουν τεχνητότητα με νέα βάσανα, γιατί; Μένουν λοιπόν στα ίδια, μέχρι ισοπέδωσης. Να η ουσία της Ευρωπαϊστικής ιδεοληψίας.

Στην φυσική κατάσταση των πραγμάτων δεν υπάρχουν λαβύρινθοι. Όλα λήγουν εύκολα. Ακόμη και αν χρειάζεται να χυθεί αίμα, είναι θυσία, όχι αφανισμός.

Με τρεις μάχες σταμάτησε η Περσική ολοκλήρωση της οικουμένης και δρομολογήθηκε το Ελληνικό θαύμα. Με τρεις μάχες αντικαταστάθηκε η Περσική από την Μακεδονική Αυτοκρατορία. Κρουνοί αίματος χύθηκαν με τους θρησκευτικούς πολέμους της Ευρώπης πρώτα, τους Ναπολεόντειους μετά, τους Γερμανικούς του 20^{ου} αιώνα – χωρίς να λυθεί κανένα ζήτημα. Η τεχνητότητα συνεπάγεται μαζικότητα – και στην καταστροφή.

Η φύση λατρεύει την μορφή: άρα έχει όρια, το πέρας της μορφής. Η τεχνητή τάξη είναι αυθαίρετη: δεν έχει όρια άλλα από την βούληση που την κρατάει.

Στην μεγάλη κρίση η Ευρώπη δεν έχει κριτήριο να αποφασίσει. Γι αυτό κολλάει στα λάθη της τώρα που έχει χάσει το ιστορικό παιχνίδι.

Δύσγεννοι, δύσβιοι – και δυσθάνατοι. Ένα αιώνα τώρα, με εκατόμβες ανθρώπινου πόνου, δεν μπορούν να διαχειριστούν την παρακμή και εκπνοή τους στο βήμα του χρόνου. Δεν μπορούν να παραμερίσουν υποκλινόμενοι στην ανθρωπότητα που θα λατρέψει άλλους θεούς από τον δικό τους. Η τεχνητότητά τους εμποδίζει να πάρουν τις σωστές αποφάσεις. Και αναβάλλουν, ταλαιπωρώντας τον λοιπό κόσμο. Ο οποίος αγανακτεί πια με την συμφορά τους – γιατί προκαλεί δυασανάλογη ζημιά.

Αυτό που είναι στην φύση των πραγμάτων να γίνει θα γίνει βέβαια. Ένας συνδυασμός του Αγγλικού και του Γερμανικού μοντέλου για την Νέα Ευρώπη είναι η προφανής λύση του βασανισμού τους. Αλλά η μέθοδος

της τεχνητότητας υπερισχύει και της αρχής της φυσικής ωφελιμότητας στους δυσδαίμονες του ζόφου.

Αλλά και δεν μας πέφτει λόγος.

Δεν είμαστε Ευρωπαίοι, παρά όσο και Ανατολίτες.

Στην Ελλάδα, στην αθλιότητα που λένε ΝεοΕλληνικό κράτος και είναι στην πραγματικότητα μια ασύντακτη οικονομική ολιγαρχία με δορυφορική φαυλοκρατία των ελίτ της επίσημης εξουσίας σε όλους τους τομείς του δημόσιου βίου (αυτό που παλαιά σε ανύποπτους χρόνους ονόμαζα Ηγετική Αναξιοκρατία), υπάρχουν δύο αντιμαχόμενα στρατόπεδα με αντιθετικά συμφέροντα: το Καθεστώς και η Κοινωνία.

Το καθεστώς και το Κατεστημένο του είναι ανίκανο. Γι αυτό διεφθαρμένο. Δεν ανέχεται αξία γιατί θα το ξεπάτωνε. Καλλιεργεί απαξία. Οι ηγετικές ομάδες της επιστημότητας σε Παιδεία, Πολιτισμό, Τέχνες, Εκκλησία, Δημόσια Διοίκηση, είναι χαμηλότατου επιπέδου. Οι πολιτικοί είναι αποδεδειγμένοι τσαρλατάνοι, έγιναν τώρα και επίσημοι γελωτοποιοί και παληάτσοι. Τους πιάνουν πια και το μάγουλο δημόσια σαν να είναι κολλητά φιλαράκια με τον αρχιπαληάτσο.

Ανάξιοι, διεφθαρμένοι, παληάτσοι – και εθελόδουλοι. Το Καθεστώς και οι κατεστημένες ελίτ είναι εθελόδουλοι. Μη έχοντας γνώση, μη κατανοώντας τι θα πει νους και σοφία, μη νοιώθοντας αρετή και τόλμη, μη καταλαβαίνοντας την φρόνηση που από γνώση κάνει πρό-γνωση – δεν ξέρουν τι να κάνουν, δεν μπορούν να κάνουν τίποτε, δεν θέλουν να αλλάξουν τίποτε.

Προσφέρονται οι δόλιοι υπηρετικό προσωπικό, αυτόκλητοι θαλαμηπόλοι και βδέλλες της προσκόλλησης στους Ευρωπαίους. Και ξεχνάνε ότι δεν φθάνει η πρόθεση να αυτοπροσφερθείς σε δουλεία. Χρειάζεται και να μπορείς να είσαι χρήσιμος σε κάτι, για να είσαι έστω αγαθός δούλος. Γιατί τον πονηρό δούλο μας λέει το Ευαγγέλιο τί τον κάνει ο Κύριος. Και ο έρμος εκείνος δεν έφαγε τίποτε από το παρακατατεθέν, αλλά η πονηρία του συνίστατο στο ότι δεν πολλαπλασίασε με την δουλειά του το εμπιστευθέν σε αυτόν ως αποδοτική επένδυση. Καλό μάθημα για τους φασουλήδες των «ελίτ» της χώρας.

Ευρωπαίοι δυσθάνατοι. Καθεστώς εθελόδουλο.

Και η Κοινωνία εθελοκακεί. Ο Έλληνας δεν δίνει τον καλύτερο εαυτό του, δεν καλλιεργεί τις ικανότητές του, δεν εκμεταλλεύεται τα συγκριτικά του πλεονεκτήματα. Υπολειπουργεί ο Έλληνας κοντά 200 χρόνια τώρα γιατί δεν του πάει το σύστημα που του φόρεσαν, και δεν του αρέσουν οι εθελόδουλοι.

Περιγράφει ο Ηρόδοτος την μετεωρική άνοδο των Αθηνών μετά την απελευθέρωση από την Τυραννία και την ολιγαρχική κυριαρχία των Γενών.

Αθηναῖοι μὲν νῦν ἠϋξήντο. Δηλοῖ δὲ οὐ κατ' ἓν μῦνον ἀλλὰ πανταχῆ ἢ ἰσηγορίῃ ὡς ἐστὶ χρῆμα σπουδαῖον, εἰ καὶ Ἀθηναῖοι τυραννεύομενοι μὲν οὐδαμῶς τῶν σφέας περιοικεόντων ἦσαν τὰ πολέμια ἀμείνους, ἀπαλλαχθέντες δὲ τυράννων μακρῶ πρῶτοι ἐγένοντο. δηλοῖ ὧν ταῦτα ὅτι κατεχόμενοι μὲν ἐθελοκάκεον ὡς δεσπότη ἐργαζόμενοι, ἐλευθερωθέντων δὲ αὐτὸς ἕκαστος ἐωντῶ προεθυμέετο κατεργάζεσθαι.

(E, 78)

[«Οι Αθηναίοι μεν λοιπόν τότε μεγάλωναν σε ισχύ. Γίνεται δε φανερό ότι όχι από μία μόνο άποψη η ισότητα λόγου είναι σπουδαίο πράγμα αλλά από κάθε άποψη. Γιατί οι Αθηναίοι όταν είχαν τυραννία δεν μπορούσαν να ανταπεξέλθουν ούτε προς τους περιοίκους τους, όταν όμως απαλλάχθηκαν από τους τυράννους πρώτευσαν μακράν υπεράνω των άλλων. Δείχνουν λοιπόν αυτά ότι όσο ήσαν υπό καθεστώς κατοχής «εθελοκακούσαν» αφού εργάζονταν για χάρη αυτού που είχε την εξουσία, όταν όμως ελευθερώθηκαν ο καθένας ήταν πρόθυμος να αποτελειώνει το κάθε έργο για χάρη του εαυτού του».]

Το αγωνιστικό ιδεώδες της ζωής και η αριστεία και η τιμή και η υπερηφάνεια είναι σύμφυτα στην Ελληνική φύση. Η Ευρωπαϊκή αλλοτριότητα και η εγχώρια ηγετική δουλοφροσύνη έχουν οδηγήσει την Ελληνική ψυχή σε εθελοκακία.

Πρώτα από όλα χρειαζόμαστε ένα ισχυρό καθαρτικό στην χώρα για να ξεμαγαρίσουμε από Ευρωπαϊσμό και Δουλοφροσύνη. Πολιτισμικά και γεωπολιτικά δεν έχουμε ουσιώδη σχέση με την «Ευρώπη». Ο δε πιθηκισμός είναι γενικά ολέθριος.

Μετά γερές δόσεις Ελληνισμού στους δύο Πυλώνες του, την Κλασσική περιωπή και την Δημώδη γνησιότητα.

Και βέβαια συντεταγμένο συνολικό σύστημα άμεσων ριζικών μεταρρυθμίσεων – σαν του Λυκούργου, του Σόλωνα, του Κλεισθένη, και από τα νεώτερα σαν τις Αμερικανικές και Γερμανικές Μεταρρυθμίσεις των τελών του 18^{ου} και των αρχών του 19^{ου} αιώνα.

Για να σταθεί ο Έλληνας και η Ελλάδα στα πόδια του και να δυναμώσει.

Δεν υπάρχει άλτο πρόβλημα για την Ελληνική σοφία.

Το δ' ευ νικάτω.

24 Ιουνίου 2015